

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Pravitas edomita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

quibus se suaque omnia crediderant, prodicione perderentur. Subsecutus ego sum : At ne Cervum tantum Musicæ capi lenocinio persuasum habeamus, Equos etiam, fera:ia alioqui animalia, eadem affici suavitate, Persica ex historia compertum, magno eorum detrimento, qui bellatores eos effeminatis cantilenis & modulis assuescissent. Murænas quoq; & Trissas, piscium genera, evocari contentu & tintinnabulis, exploratum est vulgò : quamvis Murænas genituræ tantum tempora, utpote quæ Serpentium sequi sibila feruntur, quibus eas admiseri tradunt. Jam & Otus, cui nomen inter aves ab auribus est, tanquam cantaminibus circumventus modulamine afficitur, humerosque jaetare, saltitare, & nutare vertice, quasi modulos teneat aspicitur : sed nulli horum Musica est exitio veluti Cervus, quapropter hinc potius Ægyptii hieroglyphicum suum desumere voluerunt. Sane quo minus mirum sit, Cervum Musicæ modulos intelligere, apud Ælianum legitur eum Indicæ vocis callere sonum, sermonemque percipere, neque alium quempiam ita facile : quamvis Ptolomæo Philadelpho Cervus fuerit, qui Græcum idioma prorsus intellexerit. At jam satis super Cervi Musicæ evagati, reliqua nunc ejus animalis significata subjungamus.

PRÆCIPITANTIA. CAP. II.

Percito quempiam ingenio, temereq; ac nulla ratione sese moventem (ut plerumque furores sunt qui Panici vocantur : quippe cum nulla urgente causa quis infugam se proripiat, negotiumve, quod præ manibus erat, statim abiciat, inceptumque deserat) Ægyptii per Cervum & Viperam appictam intelligebant, Pugna enim huic est cum Serpente, cujus etiam cavernas instigat, nariumque spiritu extrahit renitentem, ut luculenter his versibus Lucretius :

Vipera Cer-
vo inimica:
Lib. 6.

Naribus alipedes ut Cervi saepe putantur

Ducere de latebris Serpentina secla fenarum

Ideo singulare abigendis Serpentibus remedium, Cervini cornu suffitus, ut apud Nicandrum legitur. Idem ipse tamen tam acer anguivium hostis, qui tanto eos conatu perquirat simulac ex improvviso Viperam conspexerit, in pedes se repente proripit, ac fugit : ingenita scilicet naturæ discordia concitus, quæ illi accidit, ut idem Poëta refert :

*Propter dissimilem naturam, dissimilesq;
Texturas inter sese, primasq; figuras,*

*Multa meant inimica per auras, multa per ipsas
Insinuant nares infesta atq; aspera tactu.*

Arimid. l.
2. c. 13.

Sane conjectores etiam tradunt, eum qui per nocturnam quietem imaginatus fuerit videre se Cervum quempiam instantem tergo, longeque sequentem, tuturum ut qui tale somnium viderit, ea sit formidaturus, ex quibus nulla sit offensio subsecutura, ac proinde frustra timet.

PRAVITAS EDMITA. CAP. III.

Vipera
MNA.

Siquid verò ad vetera significata addere concedatur, cum Vipera sit profligatissima, tota vita sceleribus inquinatissima, alia mariti, alia matris parricidio polluta, venenumque ejus atrocissimum, quod omnem, ut ajunt, exuperat medicinam : apte mihi fecisse videbitur, si quis vel Regem, vel Magistrum, vel Judicem quempiam in scelera vindicem sese acerrimum exhibentem, per Cervum & extractam è cavernis Viperam, quam mordicus apprehenderit, figuravit. Eodem etiam hieroglyphico virum intelligemus, qui morum impuritatem corrigat, scelera eluat, pravitatem emendet, & quod idem ait Poëta,

*Veridicis hominum perpurget pectora dicitis,
Et finem statuat cupidinis atque timoris,
Exponatque bonum summum, quo tendimus omnes :
Quale sit, atque viam commonsiret in mite parvo,
Qua possimus ad id recto contendere cursu,
Quidave mali immineat rebus mortalibus olim.*

Hoc

A Hoc enim est maleficum Serpentem, qui clam insidiis excubat, è latebris extrahere, extractumque interficere, interfectum denique devorare.

FUGACITAS. CAP. IV.

Fugitivum dubio procul hieroglyphice notare qui velent, currentem Cervum describebant. Eavero fugacitas Cervo natura insita. Hinc Lucretius: *Et fuga Cervis à patribus datur, & patrius pavor incitat artus.* Quam vero pedum alacritatem in Achille fuisse auctores tradunt, ut *πρόδραχης, κέχθαι* Achilles *πρόδραχης* passim ab Homero vocitetur, sunt qui autem inde partum, quod ejus infantia sub *quære sic dicitur.* Chirone fuerit Cervorum medullis plurimum enutrita. Porro illum affecutum esse Cervos absque Canibus, & retium insidiis, Pindarus in Nemeis canit:

κρίνοντ' ἐλάφους ἀνδρῶν κνωῶν, δουλίων θ' ἐρεῶν.

Nam de agilitate Cervi superfluum est verba facere, cum scriptis omnium in primis celebretur, præcipue vero *κατ' ἐξοχῶν* quandam, Laconum chorus, Aristophanica Lyfistrate dicat, saltandum pedibus est tanquam Cervus aliquis. Sed quod de Achillis nutrimento & nomine positum est, Nazianzenus Achillem dicitur ait, quod sine cibo fuerit educatus: *χυλός* enim cibus & succus est: ille vero crudis tantum ferarum artubus pasci fuerit asuetus. Sed & quod de Chironis institutione circumfertur, mirum ab Homero nusquam hujus rei mentionem fieri, cum tamen Apollonius, & qui post Homerum fuerunt Poëtæ plerique omnes educatum Achillem à Chirone tradant. Addam hic Telephum Herculis & Auges filium, quem Alæus Auges pater in Panthium montem exposuerat à Cerva educatum esse, ut apud Lycophronis interpretem habetur, quod & nomen ipsum ostendere videtur: Cervi quippe nutriticum significat.

INTERQUIESCENS. CAP. V.

Quamvis autem cursum perniciosissimum Ægyptii ex Cervi currentis specie intelligi monuissent, quia tamen is requiem inter currendum aliquam facit, consistensque manet, dum qui sequitur appropinquet, tum fugam item arripit, factum est, ut hominem aliquam laboribus suis requiem interponentem significare si velent, currentem quidem Cervum pingerent, sed retro spectantem, cum in solius tantum fugacitatis significato caput surrectum statuerent, ut cornua per dorsum demissa residerent. Ideo vero Cervus dum fugit interquiescere cogitur, quod tenui imbecilloque est intestino, quod leviter etiam percussum rumpi possit, cute adhuc integra permanente. Denique imbecillum adeo animal est Cervus, ut tactus ab aspalatho (ea est spinæ species) emoriatur. Verum hoc & alia de causa, & alio etiam potest modo pingi, quippe si tres pluresve Cervos natantes feceris capitibus alterius clunibus impositis, atque eorum primum avertentem se quasi ad postremum locum: quo quidem officio mutuo se adjuvant, cum ex Sicilia transferant in Calabriam per æstatem, pabuli gratia: idque plurimum juxta urbem Rhegium, qui propterea quod onus capitis super aquas exstantis haud facile sustinet, inter natandum singuli super anterioris lumbos caput imponunt: dux vero cum defessus est ad ultimum transit locum, atque ita mox alius atque alius labore cum quiete communicato, incolumes transeunt. Si cui tamen quod superius positum est hieroglyphicum magis placuerit, res in medio posita est.

FORMIDO. CAP. VI.

Stuporem præter hæc, formidinemque per Cervum & puniceas pennas prætentas significari omnibus innōuit, tam ex iis, qui Animalium historias conscribere, quam ex Virgiliano carmine, qui Turnum attonito quodam pavore percussum Cervo æquiparat *punica sepio formidine penna.* *Virgil lib. 5, Georg.* Libet vero loco hoc de pennis ad Cervorum formidinem excogitatis historiam enarrare, quæ non tantum Virgilii carmen explicabit, verum etiam hieroglyphico huic argumento plurimum afferet claritatis. Narrabat mihi Jo. Antonius Pollio Geloum Princeps, Pontificii contubernii mihi socius, stare adhuc in Sicilia hanc venationis antiquæ rationem, quæ sic fieri soleat. Nobiles ubi renunciatum fuerit Cervorum greges usquam oberrare, alter alterum invitantes prope conveniunt, afferuntque se. *Cervorum venationis antiquæ ratio.* cum Scorpionem aut arcum singuli, & fatisculū virgarum, quæ omnes ferrea cuspede præpilatæ sint: *quorum*

L

quorum